

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

หาน้ำเติมเขื่อนภูมิพล แก้ววิกฤติลุ่มเจ้าพระยา

ปัญหาน้ำท่วมภาคใต้เพิ่งจะเบาบาง ภาคกลางเจอแล้งอีกแล้ว สะท้อนให้เห็นภาพการบริหารจัดการ
น้ำบ้านเราอยู่ในขั้นวิกฤติ...ในสภาวะโลกร้อนคุกคาม เราจะหาน้ำมาหยุดความแห้งแล้งได้อย่างไร

“...ควรจะหาแนวทางในการเอาน้ำจากแม่น้ำที่ไหลลงสู่แม่น้ำนานาชาติ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
ก่อนที่จะปล่อยให้ไหลลงสู่ทะเล...” พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ รรมว.เกษตรและสหกรณ์ กล่าวถึงแนวทางการ
ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ อันเป็นที่มาของการศึกษาหาแนวทางเพิ่ม
ปริมาณน้ำให้เขื่อนภูมิพล

“ในบรรดา 4 เขื่อนหลักหล่อเลี้ยงลุ่มเจ้าพระยา เขื่อนภูมิพลมีปัญหาเรื่องน้ำมากที่สุด นับแต่สร้าง
เขื่อนเสร็จมาตั้งแต่ปี 2507 มีน้ำเติมเขื่อนแค่ 5 ครั้ง เมื่อปี 2518, 2538, 2545, 2549 และ 2554 เพราะตอน
สร้างคาดว่าจะมีน้ำไหลเข้าเขื่อนเฉลี่ยปีละ 7,000 ล้าน ลบ.ม. แต่ระยะหลังกลับมีน้ำไหลเข้าเฉลี่ยแค่ปีละ
5,000 ล้าน ลบ.ม.เนื่องจากพื้นที่ตอนบน โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ บ้านเมืองประชากรขยายตัว มีความ
ต้องการใช้น้ำมากขึ้น ทั้งในภาคเกษตร การทำน้ำประปา การท่องเที่ยว และนิคมอุตสาหกรรม น้ำถูกดึงไป
ใช้มากขึ้น น้ำจึงไหล เข้าเขื่อนน้อยลง”

ดร.สมเกียรติ ประจำวงษ์ รองอธิบดีกรมชลประทาน ชี้ให้เห็นความสำคัญที่จะต้องเร่งหาน้ำมาเติม
ให้กับเขื่อนภูมิพล ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการศึกษาเรื่องนี้มาตั้งแต่ปี 2549 แต่ขณะนั้นการศึกษาเน้นไปในเรื่อง
ต้องการน้ำมาผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อทดแทนการใช้น้ำมันเป็นหลัก ประกอบกับสถานการณ์ขณะนั้นยังไม่
วิกฤติเหมือนทุกวันนี้ โครงการศึกษาแนวทางผันน้ำที่ทำไว้ 22 เส้นทางจึงถูกพับไป

มาวันนี้ รัฐบาลได้สั่งการให้กรมชลประทานนำแนวทางศึกษาก่อนหน้านี้ มาศึกษาทบทวนเพื่อแก้วิกฤติน้ำในลุ่มเจ้าพระยาเป็นการเร่งด่วน ปรากฏว่าทั้ง 22 เส้นทางเดิม มีความเหมาะสมแค่เพียง 2 เส้นทาง

เส้นทางแรก ผันน้ำจากแม่น้ำเมย อ.แม่ระมาด จ.ตาก ไปลงแม่น้ำแม่ตื่น โดยใช้อุโมงค์ส่งน้ำยาว 16.13 กม. แล้วปล่อยให้ไหลไปตามแม่น้ำตื่นอีก 35 กม. ก่อนถึงอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพลตอนล่าง

เส้นทางที่สอง ผันน้ำจากแม่น้ำยม อ.สบเมย จ.แม่ฮ่องสอน ไปลงห้วยแม่จูด อ.ฮอด จ.เชียงใหม่ ไปตามอุโมงค์ส่งน้ำยาว 61.85 กม. ปล่อยให้ไหลไปตามห้วยแม่จูดอีก 6 กม. เพื่อให้ไหลเข้าอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพลตอนบน (อ่างดอยเต่า)

“เส้นทางที่สองจะได้น้ำปีละ 1,815 ล้าน ลบ.ม. เสียค่าไฟสูบน้ำปีละ 2,673 ล้านบาท ใช้งบประมาณ 47,772 ล้านบาท แม้งบประมาณจะสูง แต่ได้น้ำมากกว่าและเสียค่าไฟสูบน้ำน้อยกว่าเส้นทางแรก ที่จะใช้งบประมาณเพียง 31,502 ล้านบาท แต่ได้น้ำปีละประมาณ 1,657 ล้าน ลบ.ม. และต้องเสียค่าไฟสูบน้ำเฉลี่ยปีละ 2,864.64 ล้านบาท ที่สำคัญแนวทางแรกมีความเป็นไปได้น้อยมาก เนื่องจากเป็นแม่น้ำนานาชาติ การจะสูบน้ำได้ต้องเจรจากับพม่า ไม่เหมือนแม่น้ำยมอยู่ในเขตประเทศไทย สูบในบ้านเราไม่ต้องขออนุญาตประเทศอื่น” แต่กระนั้นทั้ง 2 แนวทางยังอยู่ระหว่างการศึกษาความเหมาะสมและผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) จะแล้วเสร็จประมาณปลายปีนี้

ชาติชาย ศิริพัฒน์

คุมเข้มสารเคมี 11 ชนิด

นายสุวิทย์ ชัยเกียรติยศ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร เปิดเผยว่า ขณะนี้กรมวิชาการเกษตรกำลังพิจารณาแนวทางการบริหารจัดการ การนำเข้าวัตถุอันตรายทางการเกษตร โดยเฉพาะสารที่อยู่ในกลุ่มเฝ้าระวังที่มีอยู่ 11 ชนิด ซึ่งส่วนมากเป็นสารที่ใช้กำจัดแมลง อาทิ อัลดีคาร์บ (Aldicarb) ออกซามิล (Oxamyl) เป็นต้น โดยจำกัดปริมาณการนำเข้า จากเดิมเมื่อได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว ผู้ประกอบการสามารถนำเข้าวัตถุอันตรายได้โดยไม่ต้องมีการกำหนดปริมาณการนำเข้า “ถ้าวัตถุอันตรายที่ขึ้นทะเบียนแล้วพบข้อมูลความเป็นพิษสูงและพบสารพิษตกค้างในผลิตผลทางการเกษตรสูงเกินค่ามาตรฐาน (MRLs) 0.01 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม จะพิจารณาจำกัดการใช้ทันที และหากไม่สามารถแก้ไขได้ก็จะเสนอเข้าเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ 4 ห้ามผลิต นำเข้า และมีไว้ในครอบครองต่อไป”

นายสุวิทย์กล่าวว่า ตั้งแต่ปี 54 ถึงปัจจุบัน ได้พิจารณาออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายทางการเกษตรแล้ว 9,534 ทะเบียน แต่ยังคงมีคำขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายที่รอการพิจารณาจากคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายที่ค้างการพิจารณาอีกกว่า 4,300 รายการ ซึ่งการพิจารณารับขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายแต่ละชนิดต้องไม่เกิดผลกระทบต่อคน สัตว์ และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงต้องรอบคอบ

สำหรับข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี 54-59 มีการนำเข้าวัตถุอันตรายทางการเกษตรแล้วกว่า 789,382 ตัน รวมมูลค่ากว่า 128,619 ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่นำเข้าสารเคมี 3 ประเภท คือ 1.สารกำจัดวัชพืช 2.สารกำจัดแมลง และ 3.สารป้องกันและกำจัดโรคพืช